

РЕШЕНИЕ

№ 1549

гр. София, 04.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 25.11.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **4746** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).

Образувано е по жалба на Б. М. И. от [населено място], срещу РЕШЕНИЕ по Протокол №01/05.03.2019г. на Комисията по чл.210, ал.1 ЗУТ, назначена със Заповед №РВТ19-РД91-4/18.01.2019г. на кмета на район „В.“, Столична община (СО) с което е: 1) Прието становището на главния инженер на район „В.“, да се прокара временен път през чужди поземлени имоти (ПИ) в[жк]от о.т. 203 до о.т. 219 за осигуряване на достъп до урегулиран поземлен имот (УПИ) IV⁻¹⁴⁶⁴ (ПИ с идентификатор 68134.1933.1464) и ПИ с идентификатор 68134.1933.2324 и сграда с идентификатор 68134.1933.2324.1, за период от 1 година до прилагане на уличната регулация по [улица].; 2) Приета оценката за определяне на съответното обезщетение за засегнатата част от имотите за учредяването на право на прокарване на временен път.; 3) Предложено е на кмета на район „В.“, на основание чл.190, ал.6 ЗУТ, да издаде Заповед за учредяване на право на прокарване на временен път през части от чужди ПИ, които части са отредени за [улица], за осигуряване на достъп до УПИ IV⁻¹⁴⁶⁴ (ПИ с идентификатор 68134.1933.1464), ПИ с идентификатор 68134.1933.2324 и сграда с идентификатор 68134.1933.2324.1 за период от 1 година до прилагане на уличната регулация по [улица]и 4) Определен размер на обезщетението за право на прокарване на временен път (за една година): а) за имот с идентификатор 68134.1933.2312 – засегнатата площ 66.00 кв.м. – 231.63 лева, без данък върху

добавената стойност (ДДС); б) за имот с идентификатор 68134.1933.2253 – засегната площ 51.00 кв.м. – 180 лева, без ДДС и в) за имот с идентификатор 68134.1933.2252 – засегната площ 36.00 кв.м. – 126.63 лева, без ДДС.

Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорваната Заповед, като постановена в нарушение на процесуалния и на материалния закон. Поддържа, че в частта по т.1 оспорваното Решение е нищожно, тъй като неговият издател – Комисията по чл.210 ЗУТ, определена със Заповед на кмета на район „В.“, не е бил компетентен да се произнесе по същество на искането за прокарване на временен път, а е имал правомощие единствено да определи размера на обезщетението. Сочил, че в нарушение на чл.26 АПК той, в качеството му на собственик на един от засегнатите имоти, не е бил уведомен за образуваното административно производство и не му е била дадена възможност да вземе участие в него. Твърди също, че административното производство е било проведено по реда установен в чл.192 ЗУТ – относим към правото на преминаване през чужд поземлен имот, не и към правото на прокарване на временен път, какъвто е настоящият случай. На това основание претендира, че оценката на дължимото обезщетение е приета въз основа на несъществуващо правно основание. Счита, че актът на кмета на общината за прокарване на временен път, на основание чл.190, ал.6 ЗУТ, е предпоставка за изготвянето на оценка и определяне на размера на обезщетението от комисията по чл.210, ал.1 ЗУТ, а не обратно. Излага доводи, че разпоредбата на чл.190 ЗУТ не допуска изграждане на временни пътища за осигуряване на достъп до определени сгради, а само до УПИ за осигуряване на транспортен достъп преди изграждане на новопроектирани улици от които според предвижданията на подробния устройствен план се осъществява достъпът до тях. Моли съда да отмени Решение по Протокол №01/05.03.2019г. и да осъди ответника да му възстанови сторените разноски по водене на делото в размер на 310 (триста и десет) лева – за държавна такса и за съдебно-техническа и оценителна експертиза (СТОЕ). Доводи за незаконосъобразност на административния акт излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора. Еwentуално прави възражение за прекомерност на заплатеното от заинтересованата страна [фирма] адвокатско възнаграждение и моли съда да присъди по-нисък размер на разноските в тази част.

Ответникът – РАЙОН „В.“, Столична община (на основание чл.215, ал.2 ЗУТ), представляван от кмета, оспорва жалбата. В писмени становища с вх. №13225/30.04.2019г. и от 14.10.2019г. [(изх. №РВТ19-ДИ11-337-(1))] и чрез процесуалния си представител юрк. Т., поддържа, че оспорваното Решение е законосъобразен административен акт и не са налице основания за неговата отмяна. Не претендира за разноски. Доводи за неоснователност на жалбата излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

Заинтересованата страна [фирма], ЕИК[ЕИК], оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител адв. Д. поддържа, че Решението по Протокол №01/05.03.2019г. е законосъобразно и не са налице сочените основания за отмяна. Претендира за разноски по списък, който представя.

Заинтересованата страна Л. Б. П. оспорва жалбата без да излага конкретни доводи за нейната неоснователност. Не претендира за разноски.

Заинтересованите страни М. К. Т., Р. К. Т. и Ю. П. П., редовно уведомени за образуваното съдебно производство, не се явяват, не се представляват по делото и не изразяват становище по жалбата.

XXXV, XXXVI, XXXVII, XXXVIII, XXXIX и промяна на [улица]. и от о.т.280 – о.т.222 – о.т.223; 3) Според действащия план за регулация достъпът до имоти с идентификатори: 68134.1933.1464, 68134.1933.2324, 68134.1933.2312, 68134.1933.2252 и 68134.1933.2253, е предвиден по [улица].; 4) Трасето на временния път съвпада с улицата, предвидена за достъп до имоти с идентификатори: 68134.1933.1464, 68134.1933.2324, 68134.1933.2312, 68134.1933.2252 и 68134.1933.2253.; 5) [улица]не граничи с имотите за които е предвиден достъп от временния път и между частта на изградената улица и терена на имоти с идентификатори 68134.1933.1464 и 68134.1933.2354 има денивелация от около 2 м., поради което достъпът от север до тези имоти не може да бъде осъществен.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.210, ал.3 ЗУТ.

Подадена е в срок от активно легитимирано лице за което е налице правен интерес от оспорването, тъй като актът засяга негови права и законни интереси.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид наведените от жалбоподателя доводи за недействителност и извърши проверка на оспорвания административен акт на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Решението по Протокол №01/05.03.2019г. е незаконосъобразен административен акт, тъй като е постановено при допуснати съществени нарушения на административнопроцесуалните правила, довели като краен резултат до липса на правно основание за издаването му.

Редът и условията за прокарване на временни пътища са изчерпателно регламентирани в чл.190 и чл.191 ЗУТ. В ал.1 на чл.190 е предвидено, че когато съгласно подробен устройствен план някои урегулирани поземлени имоти имат лице само по проектирани нови улици, преди тези улици да са открити, общината може да прокарва временни пътища, които осигуряват достъп до съответните имоти. При нужда временни пътища могат да се прокарват и в урегулирани части на населени места и селищни образувания, за които ще бъдат създадени нови подробни устройствени планове, както и в неурегулирани още части, включени в общ устройствен план (чл.190, ал.2 ЗУТ). Според изискването на ал.3 на чл.190 ЗУТ временните пътища трябва по възможност да следват новите улици по подробния устройствен план, съответно улиците по проектоплана или по извършените проучвания, като се прокарват по такъв начин, че да не засягат заварени сгради и постройки, както и дълготрайни декоративни дървета. По принцип и съгласно условията на чл.190, ал.6 ЗУТ временни пътища се прокарват въз основа на писмен договор между заинтересуваните собственици на поземлени имоти, сключен с нотариална заверка на подписите. При липса на съгласие прокарването на временен път се разрешава със заповед на кмета на общината. Обезщетението на правоимащите за вредите, причинени от прокарването на временния път, е предмет на изрична уредба в чл.191 ЗУТ и размерът му се определя по реда на чл.210 от закона (ал.4 на чл.191 ЗУТ).

От анализа на цитираните разпоредби следва категоричен извод, че актът на кмета по чл.190, ал.6 ЗУТ за прокарване на временен път е предпоставка и основание за

определяне на обезщетението по реда и при условията на чл.210 ЗУТ. Именно в това производство, преди да издаде Заповед за прокарване на временен път кметът на общината/ района извършва преценка за наличие на предпоставките, регламентирани в чл.190, ал.1 – ал.7 ЗУТ, включително липсата на съгласие между заинтересованите собственици, и съответно определя границите в които да се произнесе Комисията по чл.210, ал.1 ЗУТ – частите от ПИ, които попадат в обхвата на временния път, съответно налице ли са подобрения, които се засягат от прокарването на временния път и подлежат ли на обезщетяване, според регламента на чл.191 ЗУТ. Едва след влизането в сила на Заповедта на кмета на общината/района за прокарване на временен път възниква правно основание на Комисията по чл.210, ал.1 ЗУТ да определи размера на дължимите обезщетения. Според изричната норма на чл.210, ал.1 ЗУТ компетентността на Комисията се свежда единствено до изготвянето на оценки и определяне на размера на обезщетенията, и последната няма правомощия да извършва преценка за наличие или липса на предпоставките за прокарване на временни пътища и съответно какви вреди или подобрения подлежат на обезщетяване. Тази преценка, както беше отбелязано, се извършва в производството по чл.190, ал.6 ЗУТ от кмета на общината/района, който възлага извършването на оценката на Комисията по чл.210, ал.1 ЗУТ, а не обратно, какъвто е настоящият случай.

Решаващият състав на съда приема, че въпросите за изпълнение на законовите изисквания за прокарване на временен път по чл.190, ал.1 – ал.7 ЗУТ и съответно за обхвата на дължимите обезщетения по чл.191 ЗУТ, са преюдициални по отношение извършването на оценката и са от компетентността единствено на кмета на общината, респективно кмета на района.

В случая оценката за размера на обезщетенията предхожда и не е извършена въз основа на Заповед на кмета на района за прокарване на временен път, поради което и съдът приема, че е дадена без основание и при допуснати съществени нарушения на административнопроцесуалните правила. Следователно Решението по Протокол №01/05.03.2019г. е незаконосъобразен административен акт и като такъв, следва да бъде отменен, а преписката изпратена на административния орган – кмета на район „В.“, за ново произнасяне по Заявленията на заинтересованите страни с вх. №РВТ18-ГР94-5065/30.10.2018г. и с вх. №РВТ18-ГР94-5339/15.11.2018г. за издаване на заповед за прокарване на временен път за осигуряване на достъп до ПИ, след преценка за наличие на предпоставките по чл.190 и чл.191 ЗУТ, в 7-дневен срок от влизане в сила на настоящото съдебно решение.

Предвид изхода на правния спор и на основание чл.143, ал.1 АПК, на жалбоподателя се дължат разноски, в размер на 310 (триста и десет) лева - за държавна такса и за СТОЕ.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ по Протокол №01/05.03.2019г. на Комисията по чл.210, ал.1 ЗУТ, назначена със Заповед №РВТ19-РД91-4/18.01.2019г. на кмета на район „В.“, Столична община.

ИЗПРАЩА административната преписка на кмета на район „В.“ за произнасяне по същество на Заявления с вх. №, РВТ18-ГР94-5065/30.10.2018г. и РВТ18-ГР94-5339/15.11.2018г. за издаване на заповед за прокарване на временен път за осигуряване на достъп до ПИ, в 7-дневен срок от влизане в сила на настоящото съдебно Решение.

ОСЪЖДА РАЙОН „В.“, Столична община, представляван от кмета, с адрес: 1618 С., [улица], да заплати на Б. М. И., ЕГН [ЕГН], с адрес: 1618 С., [улица], сумата от 310 (триста и десет) лева – разноски по адм. дело №4746/2019г.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБългария в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова